

«LA SANG ÉS MÉS DOLÇA QUE LA MEL»

Un títol enigmàtic per a una novel·la de misteri. El nom d'un dels quadres més famosos de Salvador Dalí amb els conceptes invertits, provinent d'una dita atribuïda a la Lúcia de Cadaqués: «La mel és més dolça que la sang.»

Josep Torrent, bellcairenc establert a Olot, torna a l'Empordà per presentar-nos la investigació de l'assassinat d'un vigilant del Museu Dalí en unes circumstàncies poc clares i amb poquíssimes pistes, que el caporal dels Mossos de Figueres, Damià Surrèll, anirà completant fins a resoldre l'entrellat de la història.

Se sol dir que les novel·les negres americanes es basen molt més en l'acció que no pas les europees, que ho fan més en la trama; com si es fes un paral·lel entre la classificació que Martí de Riquer va fer sobre les novel·les d'aventures medievals en llibres de cavalleria i novel·les cavalleresques. No és pas desencaminat: les aventures actuals són els assassinats, els robatoris i tota mena de delictes que alteren un ordre natural i que uns herois tracten de solucionar. Les novel·les cavalleresques, doncs, molt més versemblants i que basen la trama en la lògica realista, serien l'antecedent de les novel·les de misteri actuals, i entre elles la del nostre autor.

Josep Torrent ens va desgranant a poc a poc els enigmes, procurant que la tensió de la intriga no es perdi mai; mentre que en Surrèll, el protagonista anirà lligant caps des de petits indicis que només un bon perdiguer sap rastrejar. No pensem, però, en les grans deduccions d'un Poirot ni en la sagacitat d'un Holmes; és molt més una investigació arran de terra. Fins i tot el lector pot anar fent suposicions paral·lel ament a les del caporal i més d'una vegada n'endevina el resultat; no pas dels fets, que el lector coneix per endavant, sinó de les claus que porten a la

resolució del cas. Fins i tot, de vegades hi reconeixem algun recurs que ja hem llegit en altres clàssics del gènere, com les pistes lingüístiques, i que ens fan anar més enllà del que la novel·la acaba recollint i ens produeix una certa, però mínima, expectació frustrada.

Hi trobem també, com en les bones novel·les cavalleresques, les seves dosis d'humor i d'amor, tot i que personalment trobo molt més ben resoltes les primeres. La ridiculització de les mesures de seguretat del museu; la ineficàcia dels cossos policials, més pendents de penjar-se medalles que de fer la feina ben feta; el pam de nas amb què queden uns malfactors superarmats i superorganitzats perquè un pescador jubilat els passa la mà per la cara amb un pla basat en deduccions

gairebé infantils; la bona feina d'un caporal que supera de llarg, en tot, el seu superior jeràrquic, etc., són algunes de les crítiques iròniques que fan que la gent menuda, la bona gent, ens sentim millor i millors després de la lectura.

I finalment, què us diré que pugui ser atractiu? Doncs que tot passa en el nostre Empordà. Cadaqués, Figueres i Púbol són el triangle dalinià principal i on passa la major part de l'argument, però també molts altres poblets de l'entorn: fins i tot el protagonista s'atura un matí a esmorzar a l'Alberana. Llocs coneguts, personatges que podríem ser qualsevol de nosaltres, en fi, ens hi trobarem com a casa.

JORDI ROCA I ROVIRA

TORRENT, Josep, -*La sang és més dolça que la mel*, Barcelona, ed. Alrevés, col. «Crim.cat» 14, 2014-

CEPSA
E.S. VERGES

Tel. 972 78 01 34

electrotècnic

Albert

C/ del Progrés, 13
17142 VERGES (Baix Empordà)

Tel. i Fax 972 78 02 40
mòbil 607 42 10 80

«LLACH, LLETRA I MÚSICA»

El periodista mataroní Xavier Amat va presentar a la llibreria El Cucut, de Torroella de Montgrí, el llibre *Llach, lletra i música*, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Aquest volum té com a punt de partida els articles que va publicar entre el 2007 i el 2010, després que Lluís Llach anunciés la seva retirada.

Amat explicà que en aquests articles, publicats en un blog a internet, parlava de les músiques, lletres, escenografies..., uns articles revisats i refets que són, juntament amb la passió llaquiana, l'ànima i l'essència d'aquest llibre.

També va dir que el llibre vol ser una mena d'homenatge a Lluís Llach, que ha estat quaranta anys a dalt dels escenaris i ha compost dues-centes cançons al llarg de la seva vida com a cantant i compositor.

Mitjançant els seus articles, Amat intenta anar,

amb una visió personal, al fons de les cançons de Llach. Diu que vol descobrir la personalitat de l'autor i arribar al fons d'allò que el motivà en cada cançó, però que no pretén fer-ne una anàlisi des del punt de vista de l'autor, sinó des del seu, d'allò que a ell o a cadascun de nosaltres ens diuen les cançons; una tasca atrevida però difícil. Tot i això, explicà que no ha volgut entrar a tractar la vida privada de Llach, de la qual el cantautor sempre ha estat molt zelós.

El pròleg és de Joan Reig, bateria d'Els Pets. El llibre és agradable i

una bona manera de tenir totes les lletres de Llach amb una visió que nosaltres mateixos podem ampliar, modificar i fins i tot compartir.

ANDREU PÉREZ I MINGORANCE

«LLIBRE MESTRE DE LA FAMÍLIA SILVESTRE»

Amb el País Petit 23 pràcticament tancat, l'amic Josep M. Vila ens fa arribar una separata de l'article que publica a *Estudis del Baix Empordà*, vol. 33, any 2014, i que porta per títol «El receptari o llibre mestre de la família Silvestre, adroguers i confiters de Verges».

L'article és una descripció de les receptes i altres continguts que constaven en el llibre de l'obrador d'aquest negoci vergelità del segle XVIII. En ell els diferents mestres del taller de confiteria i adrogueria hi anaven apuntant les fórmules, els processos i

els temps d'elaboració dels productes, així com les especificitats que s'havien de tenir en compte per tal que les elaboracions tinguessin èxit, en un temps on no hi havia ni maquinària, ni frigorífics ni pràcticament res més que la tècnica manual del mestre, oficials i aprenents. No és la transcripció completa del llibre, cosa que esperem veure publicada un dia o altre, sinó un apunt que fa saber l'existència d'aquest text, que particularment ens sembla interessantíssim per a la petita història del nostre poble.

JORDI ROCA I ROVIRA

C. Ribossà, 10
Tel. 972 78 02 80 - Fax 972 78 08 07
e-mail: baltasarpaletes@hotmail.com
17142 VERGES (Girona)

«LES DONES DE LA PRINCIPAL»

L'any 2012 Lluís Llach s'estrenava com a escriptor de prosa amb *Memòria d'uns ulls pintats*, novel·la d'ambient llibertari amb la proclamació de la República i la Guerra Civil, i la posterior repressió franquista, com a teló de fons.

Ara torna a la narració amb *Les dones de La Principal*, d'Editorial Empúries, una història detectivesca en l'escenari de la Catalunya interior durant els anys del franquisme. Maria Roderich, Maria Magí i Maria Costa són tres dones de tres generacions que, al llarg de quasi un segle, han regentat La Principal, el casal més assenyalat del poblet de Pous, al cor de la comarca vinatera de l'Abadia. Totes tres, àvia, mare i filla, han aconseguit fer prosperar les vinyes, després del desastre de la fil·loxera, a través d'un seguit de transformacions que consoliden el negoci del vi.

Però en la història de La Principal hi ha un punt fosc: l'assassinat d'un home que n'havia estat el capatàs el 18 de juliol de 1936. Passada la guerra, un inspector de policia, decidit a resoldre el cas, emprèn una investigació que el portarà a descobrir els secrets familiars.

Les dones de La Principal és, com bé diu el títol, una novel·la de dones. Les protagonistes són les mestresses d'un casal al poblet de Pous. Totes tres es diuen Maria, però a cada una li posen un sobrenom, *la Vella*, *la Senyora*..., i tenen un caràcter fort, molt fort. Aquesta fortalesa de caràcter les farà sobreviure

a tot, perquè la novel·la no és més que la vida, amb tot el que comporta; una vida que va passant entre finals del segle xx i l'any 2001, uns temps no gens fàcils, mentre anem descobrint les vivències de les nostres protagonistes.

Lluís Llach ha creat un paisatge, de segur que ben inspirat en les comarques vineres de l'interior, l'Abadia, on La Principal i els altres masos de la zona viuen la pitjor de les desgràcies que es podien viure: la fil·loxera, que està destruint tota la vinya sense pietat. Veurem com la Maria Roderich, *la Vella*, es converteix en la mestressa de la casa i com haurà d'enfrontar-se als seus propis germans, que, com molta altra gent en aquella època, deixa-

ven la dona a la seva mala sort pel sol fet de ser dona, amb un paper secundari i sense importància.

Aquest no és tan sols un llibre sobre dones; Lluís Llach hi introdueix un misteri, un crim comès al mateix mas i que perseguirà la família al llarg dels anys. Aquest crim farà que els personatges secundaris de la novel·la, l'inspector Recader, que investiga el crim, la dida Úrsula, acompanyant displicent i sempre atenta de les dones de La Principal, i en Llorenç, el jove capatàs de la casa, siguin els veritables conductors de la història.

ANDREU PÉREZ I MINGORANCE

CENTRE D'ESTÈTICA

TINA

Hores convingudes

Plaça d'Espanya, 15, 1r 3a
17257 TORROELLA DE MONTGRÍ
Tel. 972 75 88 54

- Centre d'estètica i salut
- Tractaments facials
- Tractaments corporals
- Depilacions de tot tipus
- Depilació amb «luz pulsada»
- Endermologia LPG corporal i facial
- Altres